

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.127/2009/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. április 22. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi január hó 22. napján kihirdetett 12.B.1877/2007/11. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. rendű, valamint II. rendű vádlottak szabadságvesztés büntetése végrehajtását 5-5 (öt-öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

E vádlottak vonatkozásában az alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetéseket mellőzi.

Elrendeli mindkét vádlott pártfogó felügyeletét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi január hó 22. napján kihirdetett 12.B.1877/2007/11. számú ítéletével I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette, súlyos testi sértés büntette és társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt halmazati büntetésül 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat ugyancsak társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette és társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt halmazati büntetesként 1 év börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. III. rendű, IV. rendű és V. rendű vádlottakkal szemben társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt egyezően 200 napi tétel, 100 Ft egy napi tétel összegű, összesen vádlottanként 20.000 Ft pénzbüntetést szabott ki. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére vonatkozóan annak szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásról, a bűnjelek sorsáról és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélettel szemben I. rendű, II. rendű vádlott, valamint meghatalmazott védőjük jelentett be fellebbezést - a védő a bizonyítottság hiányára való utalással - elsődlegesen

felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése végett.

Az ügyész, továbbá III. rendű, IV. rendű és V. rendű vádlott tudomásul vették a határozatot, így az e terheltek vonatkozásában a kihirdetés napján, 2009. január 22. jogerőre emelkedett.

A fellebbezéssel érintett vádlottak újabb meghatalmazott védője a másodfokon megtartott nyilvános ülésen a fellebbezést fenntartotta, utalt az érintett családok között kialakult haragos viszonyra, a kihallgatott tanúk nyilatkozatai közötti ellentmondásokra, ebből következően a tényállás megalapozatlanságára, valamint arra, hogy véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket, így a kiszabott büntetés mindenképpen eltúlzott.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.72/2009/1-I. számú átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta, mivel álláspontja szerint a bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeképp helyesen állapította meg a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét, a velük szemben kiszabott büntetés törvényes.

A Debreceni Ítéltábla a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 349. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során azt állapította meg, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, kiemelendő, hogy a védelemhez fűződő alapvető jog az érdekeltségi viszonyokat szem előtt tartva egyik terhelt vonatkozásában sem szenvedett sérelmet azáltal, hogy valamennyi vádlott védelmét egy meghatalmazott védő látta el, közöttük ugyanis érdekellentét nem állt fenn. Ez a körülmény irányadó volt a másodfokú eljárásban a fellebbezéssel érintett I. rendű és II. rendű vádlott védelmére meghatalmazást kapott védő esetében is.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően mérlegelte. E körben az ítéltábla egyetértett a megyei bíróság bizonyítékértékelő tevékenységével aszerint, hogy a tényállás megállapítása során mely körülményekre vonatkozóan mely tanúk nyilatkozatát fogadta el valónak és milyen körben talált vallomásokat kétségesnek, ezért elvetette azokat. Az eképp rögzített tényállás teljes mértékben megalapozott, a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas, ezért azt az ítéltábla a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése alapján irányadónak tekintette.

Megalapozott tényállás esetén a felmentésre irányuló fellebbezés a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán a Be. 352.§ (1) és (3) bekezdéseiből következőleg eredményre nem vezethet.

A megyei bíróság okszerűen, törvénysértés nélkül vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak büntetőjogi felelősségére, a terhükre rótt cselekmények jogi minősítése helytálló. E vádlottak tudatában a sértett halálának kívánalma, illetve az ebbe való belenyugvás fel sem merült, azonban nyilvánvalóan számítaniuk kellett arra, hogy az általuk is tudottan, már a cselekményt megelőzően is megromlott egészségi állapotban lévő sértett kitartó és durva, az élet kioltására alkalmas eszközzel, létfontosságú szerveket is érő bántalmazása következtében életveszélyes sérülést is elszenvedhet. Cselekményüket tehát a testi sértés körében egyenes, míg az életveszélyes eredmény bekövetkezése vonatkozásában eshetőleges szándékkal követték el. Nem kérdőjelezhető meg a társtetteskénti elkövetés, hiszen a vádlottak cselekményüket egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg. A bűncselekmény helyes jogi minősítésének megállapítására az aggálymentes igazságügyi orvosszakértői vélemények kétségbevonhatatlan alapot szolgáltatottak, az elszenvedett benyomatos koponyatörés olyan sérülés volt, amely orvosi beavatkozás hiányában a sértett halálát okozhatta volna.

I. rendű és II. rendű vádlott a fellebbezéssel nem érintett terheltsaikkal együtt a sértett családtagjaival szemben megbotránkozás és riadalom kiváltására alkalmas, kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást is tanúsítottak, így ezen cselekvőségük garázdaság bűntetteként való minősítése kifogástalan. Ugyancsak az ellentmondásmentes igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján törvényesen határozta meg az elsőfokú bíróság I. rendű vádlott a sértett sérelmére, utóbbi orrcsonttörését eredményező magatartását súlyos testi sértés bűntetteként.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket kimerítően számba vette.

Ugyanakkor a büntetés kiszabása során nem hagyható figyelmen kívül, hogy az erőszakos cselekménybe torkolló konfliktusban a sértett család tagjainak is aktív szerepe volt, továbbá az események során az I. és II.r. vádlottak is sérüléseket szenvedtek el.

Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.

A fokozatosság elvének szem előtt tartásával az ítéletábra álláspontja szerint végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása sem az I., sem a II.r. vádlott esetében nem indokolt.

A Btk. 37. és 83. §-ában megfogalmazott büntetési célok megvalósulása a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a törvényi maximummal azonos időtartamban meghatározott próbaidőre történő felfüggesztésével is elérhető, így az ítéletábra a Btk. 89.§ (2) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően döntött.

A Btk. 53. §-ából következően a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett nincs törvényi lehetőség a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.

A felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaidejének eredményes elteltéhez ugyanakkor a fellebbezési bíróság álláspontja szerint a terheltek rendszeres figyelemmel kísérése szükséges, ennek megfelelően a felfüggesztés időtartamára elrendelte pártfogó

felügyeletüket, amely rendelkezés a Btk. 82. §. (1) és (3) bekezdésén, valamint a 89. § (6) bekezdésén alapszik.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

Mindezek alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének I. rendű és II. rendű vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a határozat jelzett részét a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Debrecen, 2009. április 22.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.1877/2007/11. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I.r. és II.r. vádlottakra vonatkozó része a Debreceni Ítélőtábla jelen határozatában írt változtatással a mai napon jogerős és a szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2009. április 22.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke